

ALBĂ-CA-ZĂPADA

După Jacob & Wilhelm Grimm

Adaptare de Suzanne Kabok

Ilustrații de Benjamin Lacombe

CORINT JUNIOR

— 2017 —

Surorii mele Myriam, cea cu pielea albă ca zăpada;
nepoatei mele Justine, cea cu părul negru ca abanosul;
lui Nazheli Perrot, cea cu buzele roșii ca sângele.

Mulțumiri lui Alice Aschero & Cécile Petit, care au arătat
față de acest proiect o delicatețe și o răbdare princiară...

B. L.

Pentru Albina, mica prințesă din Est.

Mama

Traducere: Adelina Boicu Dragomir

Redactare: Roxana Geantă

Tehnoredactare: Crina Niculescu, Lorena Ionică, Cristina Gvinda

Blanche Neige, d'après Jacob & Wilhelm Grimm

Blanche Neige © Éditions Milan, 2010

Adaptare de Suzanne Kabok

Ilustrații de Benjamin Lacombe

All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate

Editurii CORINT JUNIOR, imprint al Grupului Editorial Corint.

ISBN 978-973-128-759-1

Descrierea CIP se găsește la Biblioteca Națională a României.

Ajunsă înapoi la palat, femeia cea haină se și puse
în fața oglinzii:

— Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai
frumoasă din țară?

Iar oglinda îi răspunse din nou:

— O, Măria Ta, tu ești cea mai
frumoasă din țară. Dar dincolo de
munți, acasă la cei șapte pitici,
Albă-ca-Zăpada este de o mie de
ori mai frumoasă decât tine!

Auzindu-i spusele, maștera
spumega de furie.

— Albă-ca-Zăpada va muri!
strigă ea. Chiar de-ar fi să plătesc
moartea ei cu prețul vieții mele.

Se închise atunci într-o cameră secretă, pentru a pregăti un măr otrăvit. Mărul era verde pe o parte și roșu pe cealaltă. Era așa de arătos, încât nimeni n-ar fi rezistat ispitei de a mușca din el! Însă oricine ar fi mâncat o bucățică din jumătatea roșie, ar fi murit pe loc. După ce sfârși de meșteșugit mărul otrăvit, regina își boi fața și se îmbracă în straie de țărăncă. Schimbată astfel, trecu peste cei șapte munți, grăbindu-se să ajungă la căscioara celor șapte pitici.

Aici bătu la ușă, iar Albă-ca-Zăpada scoase capul pe fereastră și spuse:

— Nu pot lăsa pe nimeni să intre, cei șapte pitici nu-mi dau voie!

— Cum dorești, răspuse baba. Le voi vinde altora merele, dar dă-mi voie să ți-l ofer pe acesta.

— Nu pot să primesc nimic, răspuse Albă-ca-Zăpada.

— Carevasăzică, ți-e teamă să nu fii otrăvită? îi zise în batjocură baba. Privește, rup mărul în două! Tu vei mânca partea roșie, iar eu, pe cea verde.

Mărul era făcut cu atâta iscusință, încât doar partea roșie era otrăvită. Albă-ca-Zăpada privi mărul cu nespusă poftă. Când țărancă luă o mușcătură zdravănă din bucata ei, nu se mai putu abține și înșfăcă cealaltă jumătate. Nici nu înghiți bine prima îmbucătură, că se și prăbuși la pământ. Regina îi aruncă o privire nimicitoare și scoase un croncănit plin de cruzime.

— Frumoasă fată cu pielea albă ca zăpada, cu buzele roșii ca sângele, cu părul negru ca abanosul, de data asta piticii nu te vor mai putea readuce la viață!

Ajunsă înapoi la palat, ea se duse degrabă să-și întrebe oglinda:

— Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai frumoasă din țară?

Iar oglinda îi răspuse:

— O, Măria Ta, tu ești cea mai frumoasă din țară și nu ai seamăn nici dincolo de munți!

Abia atunci inima plină de invidie a cumplitei regine își găsi odihnă.

Când se întoarseră acasă, piticii o găsiră din nou pe Albă-ca-Zăpada întinsă pe podea. Nu mai respira. O ridicară, căutând să vadă dacă nu mai găsesc vreun obiect otrăvit, îi desfăcură panglicile, îi pieptănară părul, o spălară cu apă și vin, dar în zadar. Scumpa lor Albă-ca-Zăpada era moartă de-adevăratelea.

O întinseră pe pat și se strânseră în jurul ei. După ce o plânseră trei zile întregi, hotărâră să o îngroape. Dar fata era încă atât de frumoasă și-n obraji avea aceiași bujori roșii dintotdeauna...

— Nu putem să o coborâm așa în adâncul pământului, hotărâră ei.

Îi făcură atunci un sicriu de cleștar, pentru ca oricine să o poată vedea de oriunde s-ar fi uitat. Îi scriseră numele cu litere de aur, amintind și că a fost fiică de rege. Apoi duseră sicriul pe creștetul unui munte și stătură cu rândul de veghe.

Și animalele pădurii veniră să o jelească pe Albă-ca-Zăpada. Mai întâi se arătă o bufniță, după aceea un corb, și-n urma acestora o porumbiță.

